

Након дужег времена поново смо покренули школске новине, нова прилика да се чује глас ученика наше школе. Новине ће излазити у електронској форми, а моћи ћете да их преузмете са званичне интернет странице школе. Сваки број наших новина доносиће различите и занимљиве теме. Писаћемо о свим дешавањима у школи и интересовањима наших ученика. Желимо да подстакнемо дијалог и инспиришемо друге ученике да се придруже нашем гласу.

Редакција

МАШИНАЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА ТЕХНИЧКЕ ШКОЛЕ СА ДОМОМ УЧЕНИКА У АПАТИНУ

БРОЈ 1

ОКТОБАР/ НОВЕМБАР 2024.

Интервју са учеником генерације

страница 1

Занимање које волим

страница 6

Здрави стилови живота

страница 12

**67. МЕЂУНАРОДНИ
БЕОГРАДСКИ
САЈАМ КЊИГА
19-27. 10. 2024.**

страница 4

Матурска екскурзија

страница 5

Светски дан хране

страница 10

ИНТЕРВЈУ СА УЧЕНИКОМ ГЕНЕРАЦИЈЕ

УРОШ ТОДОРОВИЋ УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ ШКОЛСКЕ 2023/2024. ГОДИНЕ

Овом приликом желимо да вам представимо ученика наше школе који је прошле школске године проглашен за ученика генерације. Урош Тодоровић је похађао профил техничар за компјутерско управљање ЦНЦ машина и све четири године завршио одличним успехом.

Колико ти значи признање ђак генерације?

-Значи ми много јер је то награда за мој труд који сам уложио у себе за стицање новог и квалитетног знања.

Колико труда и рада је потребно издвојити да би неко постао ђак генерације? Колико је то у твом случају било тешко?

-Потребно је доста труда, воље и жеље за рад. Имати добру вољу за учењем, то је кључ за стицање добрих успеха.

-Мени и није падало нешто претешко, али је било тренутака када ми је било нешто теже због неког одсуства па се накупи градива, а то нисам баш волео зато сам

гледао да будем увек редован на настави јер то што научим на часовима из приче са професорима је најбитније, после се мало понови и то је то.

Шта ти је била мотивација да четири године школовања будеш одличан ђак, а на крају и ђак генерације?

-Мотивација ми је била јака жеља за стицањем нових знања што се тиче струке и овог смера који сам уписао. Зато сам се трудио да научим што више да би ми у неком будућем животу било лакше.

Да ли мислиш да признање ђак генерације може да ти помогне у даљем животу (нпр. приликом запослења и др.) и на који начин? Да ли си већ можда имао прилике да то осетиш?

-Наравно! Биће упућени да сам био одличан и да имам добре радне навике па ће се тако и опходити мало другачије према мени, надам се. А имао сам ситуацију где ме је једна фирма звала да радим код њих као оператер на ЦНЦ машини.

Како се међу вршњацима гледа на признање ђак генерације? Да ли је популарно бити ђак генерације или не?

-Гледа се мало озбиљније, а то да ли је популарно или не, не бих знао.

Чули смо да си био на пријему код Карађорђевића, а летос и на путовању у Италији, о чему је реч?

-Пре свега једно прелепо искуство прво код Карађорђевића који су организовали пријем свих најбољих ученика генерације из целе Србије и Републике Српске на ком су нам честитали и пружили подршку за још успешнији даљи напредак и даровали нам поклоне. Путовање у Италију је једна посебна прича која је незаборавна! Супер дружење са ученицима из Гимназије који су носиоци вукових диплома и мог колеге

НА ПРИЈЕМУ КОД КАРАЂОРЂЕВИЋА

ђака генерације. Прелепо путовање где смо обишли нека од језера Италије и Швајцарске и град Милано. Ово је било наградно путовање од Општине Апатин које смо добили као најбољи ученици.

Зашто си уопште одлучио да упишеш ову школу/профил, како је то било после завршетка основне школе?

-Одлично сам да упишем ову школу и смер техничар за компјутерско управљање ЦНЦ машина зато што сам видео будућност у овом смеру и то ме је занимало мислећи да ћу се пронаћи у томе као што сам и успео. Наравно, и добро окружење је такође превагнуло.

Који предмет ти је остао у најлепшем сећању и зашто?

-Остало је доста њих! Првенствено они предмети у којима се учила механика, програмирање, пројектовање, цртање... сви ти битнији предмети који су везани за овај профил.

Омиљени професор?

-Сви су ми драги не бих никога да издвајам.

Наведи неке успомене које ћеш посебно понети из средње школе?

-Пре свега једну одличну сарадњу са мојим разредним старешином који је увек био ту када је требало не само за мене него и за остале ученике, дружење са друштвом и као шлаг на тарту такође једну врхунску сарадњу са свим професорима који су ми отворили неке нове видике и границе које ћу да задам себи као нове животне циљеве.

Најважнија (животна) лекција коју си научио у школи или породици?

-Да будем поштен и вредан у сваком смислу.

Да ли си у контакту са друговима из одељења?

-Да, са некима сам остао у контакту.

Какви су твоји планови, визије и жеље за будућност?

-План ми је да у идућој 2025. години упишем ФТН и још више надоградим своје знање.

На крају, имаш ли савет за ученике који су тек уписали ову школу?

-Мој савет им је да надмаше себе, да сами себи кажу: "Ја могу и морам више!". Учите за себе и низакога другог, знање вам нико не може узети! Будите упорни јер се упорност исплати кад-тад.

НА РЕГИОНАЛНОМ ТАКМИЧЕЊУ СРЕДЊОШКОЛАЦА
ИЗ ПРЕДУЗЕТНИШТВА У НОВОМ САДУ

Немања Савић

УЧЕНИЧКИ ПАРЛАМЕНТ

Почетком школске године свој рад започео је нови сазив Ученичког парламента. И ове године циљ рада биће укључивање ученика у све сегменте живота школе. Представници сваког одељења имају прилику да се укључе у рад школе и сами одлучују о стварима које директно утичу на њихов развој и школовање. На првој седници усвојен је план рада, а између осталог одлука о поновном покретању школских новина једногласно је подржана од стране чланова парламента. Ученички парламент и ове као и ранијих година делује под вођством педагога школе Зорице Станковић Станић.

Хелена Ђурђевић

ЧЛАНОВИ ПАРЛАМЕНТА СА ПЕДАГОГОМ ШКОЛЕ

САЈАМ КЊИГА У БЕОГРАДУ

И ове године организована је посата Сајму књига у Београду. Овог пута 67. по реду, а земља почасни гост сајма била је Куба. Посета је организована у среду 23. октобра.

Сајам су ове године посетили ученици шест одељења наше школе заједно са професорима. Као и ранијих година на сајму је било много излагача и штандова који су нудили велики избор књига. За свакога понешто, а времена није било довољно да се обиђе сваки штанд.

Поред издавача имали смо прилику видети штандове државних институција, факултета и средњих школа. Ипак, издвојили би неколико штандова, они добро познати као Вулкан, Лагуна, Дерета и Делфи са новим издањима, а нама су лично највише привукли пажњу штандови Мистарства одбране Републике Србије, штанд Криминалистичко-полицијског универзитета и штанд Српске православне цркве.

Ни ове године након сајма није изостала посета тржном центру Галерија где смо провели остатак дана до поласка за Апатин.

Неке од нових књига које препоручујемо:

- Владика Григорије "Странац у шуми"
- Тони Парсонс "Убиство за презаузете"
- Горан Марковић "Завод"
- Драган Великић "Бечки роман"
- Љиљана Хабјановић Ђуровић "Тамо где је она"
- Трејси Шевалије "Острво стакла"
- Горан Петровић "Палата"
- Александар Тешић "Свети рат за Цариград"
- Дејан Тијаго Станковић "Одакле сам била, више нисам"

Савић Немања и Берков Јован

ЗАНИМАЊЕ КОЈЕ ВОЛИМ

КУВАРСТВО - ИЗ МОГ УГЛА

“Посао куvara захтева знање, професионалност, брзину и прецизност у сваком моменту.”

Техничку школу и профил кувар одлучила сам да упишем 2022. године након завршетка основне школе. На почетку сам мислила да то није ништа посебно, занимање које ћу лако и брзо савладати, отићи из школе са некаквом дипломом, међутим, испоставило се да то уопште није тако. Убрзо сам схватила да је бити кувар много више, да је постати добар у свом послу изузетно захтевно и оно најважније, заљубила сам се у своју професију. То је оно чиме желим да се бавим у животу.

Веома је важно да волите посао који радите ма који он био и колико год он био тежак, а свака професија тешка је на свој начин. Увек је ту некакав притисак да се

буде бољи, да се напредује у сваком сегменту посла.

Посао куvara захтева знање, професионалност, брзину и прецизност у сваком моменту. Мораш бити спреман на неочекивано, организован, али у исто време и смирен. За мене нема ништа лепше од погледа на уредну и опремљену кухињу, декорисан сто са укусним јелима и куварима који презентују своја јела, а још кад похвале вас и ваш рад, нема бољег осећаја. Лепо је када са својом екипом колега подижете пехар који сте освојили заједничким снагама.

Трудите се увек за нешто што волите, што вас испуњава и чини срећним! За мене је то моја професија, кувар. Верујте, труд ће се увек исплатити.

Стојанка Лончар

Матурска екскурзија

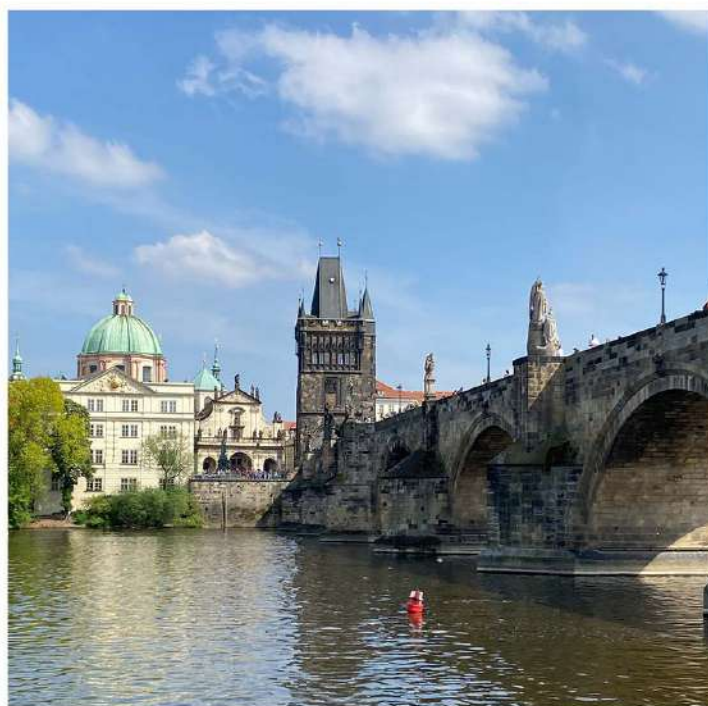
ЕКСКУРЗИЈА ЗАВРШНИХ ОДЕЉЕЊА ТЕХНИЧКЕ ШКОЛЕ СА ДОМОМ УЧЕНИКА
И ГИМНАЗИЈЕ И СТРУЧНЕ ШКОЛЕ “НИКОЛА ТЕСЛА”
ПРАГ - ДРЕЗДЕН - БЕЧ

“Незаборавно искуство које ћемо памтити целог живота.”

Свакако, најважнији догађај ове школске године поред матурске вечери која тек следи, био је одлазак на дуго очекивану екскурзију.

Прва дестинација на нашем путовању био је Праг, град који ме је одушевио својом архитектуром и богатом историјом. Шетајући старим градом, дивила сам се прелепим грађевинама као што су Карлов мост, Астрономски сат или Стари трг. Посетили смо и Прашки дворац где смо уживали у прелепом погледу на цео град. Ноћи у Прагу су биле посебне, јер смо имали прилику да уживамо у локалној кухињи и музици.

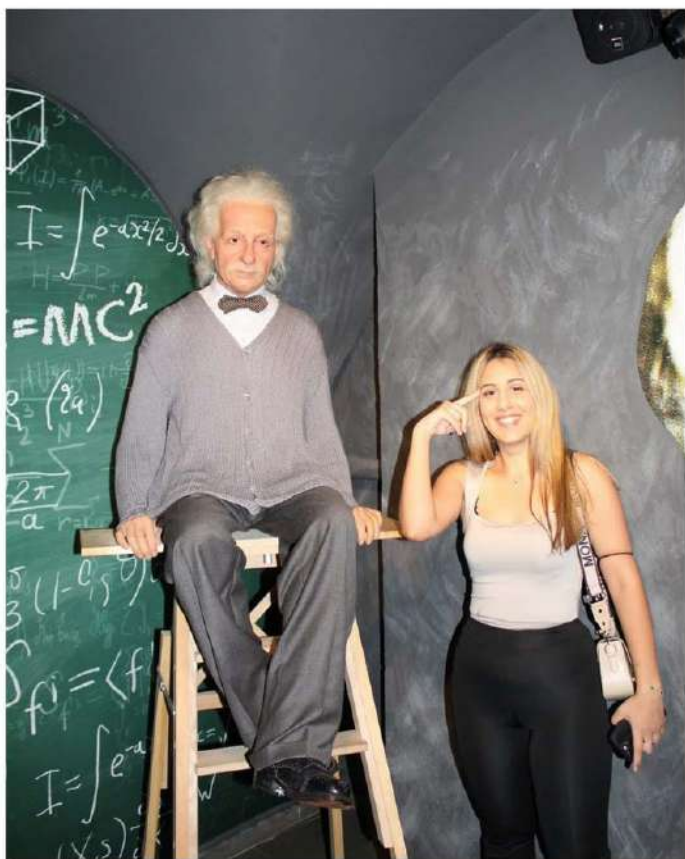

Након Прага, пут нас је одвео у Дрезден, град који је познат по својој уметности и култури. Обишли смо Богородицину цркву која је симбол поновног рађања града након Другог светског рата. У Дрездену сам се осећала као да сам закорачила у други свет, препун уметности и историје.

Наша последња станица био је Беч, град који ме је импресионирао својом елеганцијом и софистицираношћу. Обишли смо Шенбрун палату, некадашњу летњу резиденцију Хабсбурговаца и уживали у њеним прелепим вртovima. Шетајући Рингштрасеом, дивили смо се грандиозним зградама попут Опере и Парламента. Такође, посетили смо Белведере, где смо имали прилику да видимо чувену слику "Пољубац" Густава Климта. Беч је био савршен завршетак наше екскурзије, град који је спојио све што смо до тада видели и доживели.

Ова матурска екскурзија била је прилика да се зближимо са својим другарима, упознамо нове културе и створимо успомене које ћемо носити са собом целог живота.

СВЕТСКИ ДАН ХРАНЕ

Светски дан хране је међународни дан који се обележава сваке године широм света 16. октобра у знак сећања на датум оснивања Организације уједињених нација за храну и пољопривреду 1945. године.

Светски дан хране је међународни дан који се обележава сваке године широм света 16. октобра у знак сећања на датум оснивања Организације уједињених нација за храну и пољопривреду 1945. године. Овај дан навелико прослављају и многе друге организације које се баве глађу и безбедношћу хране, укључујући Светски програм за храну, Светску здравствену организацију и Међународни фонд за развој пољопривреде.

Светски програм за храну је добио Нобелову награду за мир за 2020. за напоре у борби против глади, допринос миру у конфликтним подручјима и за водећу улогу у заустављању употребе глади у облику оружја за рат и сукобе. Светски дан хране ове године се обележава под слоганом

„Право на храну, за бољи живот и бољу будућност: да нико не буде гладан“ (Right to foods for a better life and a better future). Глобална кампања ове године посвећена је праву на храну свих људи на планети, како би свима био омогућен здравији живот, боља и перспективнија будућност. У више од 150 земаља, догађајима се обележава Светски дан хране. У нашој школи и овог 30. октобра обележен је Светски дан хране и куvara закусом за наставнике и ученике коју су припремили ученици другог и трећег разреда образовног профила кувар/посластичар. Била је ово прилика да ученици заједно са наставницима струке Немањом Лакићем и Вањом Медих покажу своје знање и умеће у прављењу сланих и слатких јела. Овако је то изгледало:

Здрави стилови живота

ПРЕДАВАЊЕ О ЗДРАВИМ НАВИКАМА ЖИВОТА

У организацији Техничке школе са домом ученика, Дома здравља Апатин и Црвеног крста Апатин, а у оквиру обележавања дечје недеље, 8. октобра одржано је предавање на тему **Здрави стилови живота**.

Предавачи Црвеног крста и Дома здравља Апатин на челу са Белиндром Опачић говорили су о значају правилне исхране и физичке активности те шта чинити како би се сачувало ментално здравље.

Предавање је организовано за ученике завршног четвртог разреда. Овом приликом могли су сазнати многе информације о значају чувања здравља и добили практичне савете како да га унапреде.

Током интересантног предавања и пратеће презентације, ученици су могли постављати питања и разјаснити недоумице о здравим навикама. Предавање изазвало је велико занимање и одушевљење ученика.

Овај пројекат представља важан корак у подизању свести о здрављу младих.

Ајдуковић Марко и Милош Давид

Историјски развој гастрономије у Србији

ПРВИ УГОСТИТЕЉСКИ ОБЈЕКАТ У СРБИЈИ

Прва Кафана у Србији отворена је 1823. године.

Српска гастрономија данас је веома развијена, али није увек било тако. Прва Кафана у Србији отворена је 1823. године. Тада је и почела са радом и налазила се у близини Саборне Цркве.

Прво је носила назив Ећим Томина кафана, а када су је његови наследници продали 1878. године се звала „Код пастира“, да би 1892. године носила назив Код Саборне цркве. Данас је знамо као Кафана „Знак питања“ (?) и представља туристички бисер Србије и Београда.

На раскрсници од које се са Ибарског друма одвајао пут према планини Троглав и према варошима Ваљеву, Ужицу и Шапцу, ушушкана у прелепу природу, давне 1826. године почела је са радом тадашња механа Симе Матовића, трговца из Београда. Друга по старини кафана у Србији.

Зграда механе зидана је по узору на турске ханове за прихват трговачких каравана који су пролазили Ибарским путем од Дубровника и Сарајева. Први власник Сима се поред механског посла бавио и трговином, имао је стовариште грађевинског материјала и пекару.

Током дугог низа година овај угоститељски објект је мењао власнике и крчма је радила до 1948. године када је национализована, а рад је наставила у саставу Лечилишта Богutowачка Бања, касније Земљорадничке задруге Богutowац. Због нерентабилности затворена је 1968. године. Сада већ двовековни рад кафана је наставила одмах 1970. године.

“Види, дете, ова кафана има педигре, а то је да поштујеш госта, да не шићариш, да и другима даш, па ће ти се вратити. У томе је топлина кафане, њена душа. Дobar дан и хвала лепо и сиротињи и богатима... Није то од јуче. Овде су уписана два века Матовића”, речи су садашњег власника Мирослава.

Мало тога остане иза човека сачувано од заборавашто због зуба времена и немарности, или због журбе ка новом, урбанијем, савременијем и „савршенијем“ свету. На срећу постоје они ретки чувари традиције, културе и туризма у Србији.

ЛИСТА НАЈБОЉИХ ЈЕЛА ИЗ СРБИЈЕ

ПО НАЈПОЗНАТИЈЕМ КУЛИНАРСКОМ САЈТУ "TASTE ATLAS"

Угледни светски сајт објавио је листу најбољих јела из Србије. Највише се "преплићу" западни и јужни део наше земље.

Магазински кулинарски сајт "Taste atlas" објављује разне листе хране и пића карактеристичне за неко поднебље и државу. Тако су објавили и листу од чак 72 најбоља јела из Србије. Знамо сви да уживамо у нашим специјалитетима и укусној храни па нам је субјективни осећај да је све предивно. Зато ће ова листа можда многе да изненади.

Ми смо издвојили првих 15 и на врху табеле се налазе пазарске мантије. Ево како изгледа листа најбољих јела:

1. Пазарске мантије
2. Лесковачки домаћи ајвар
3. Комплет лепиња
4. Лесковачки роштиљ
5. Петровачки кулен
6. Лесковачки воз
7. Ужичка пршута
8. Сарма
9. Пљескавица
10. Бурек са сиром
11. Бела чорба
12. Пиротска пеглана кобасица
13. Крофне
14. Пасуљ
15. Урнебес

ПАНАКОТА

САВРШЕН КРЕМАСТИ ДЕСЕРТ ПО ИТАЛИЈАНСКОМ РЕЦЕПТУ

Рецепт:

- *1л слатке павлаке
- *4дл млека (најбоље 3,2мм)
- *10 кашика шећера (према укусу, ако иде мед, шећера мање)
- *2-3 кашике меда
- *ванилин шећер (др оеткер, најбоље бурбон ванила)
- *корица наранџе (по жељи)
- * 3 желатина (прелив)
- *450г црвеног воћа
- *шећера по укусу
- *150мл воде

Све кратко прокувати па додати 1 желатин. Павлаку и млеко сјединити и ставити да се загрева, додати шећер и мед, никако не сме да прокључа. Накнадно додати рендане корице по укусу, прохлађено, сјединити са набубрелим желатином. Касније разливати у форме по жељи и хладити.

Панакота (Panna Cotta) је италијански десерт из регије Пијемонт који је познат по лакој припреми, а божанственом укусу. Овај слаткиш је идеалан за све који воле лагане десерте који нису превише слатки.

Једноставно, а изгледом ефектно, слатко задовољство звано панакота и ви лако можете да направите! Пријатно!

Милица Томић

РУКОМЕТ ВОЛИМ ВИШЕ ОД СВЕГА

Сара Стојаковић

На рукомет сам кренула са својих 10 година. На првом тренингу нисам знала да ћу данас рукомет волети више од свега. Са 11 година, неколико другарица из тима и ја играмо за Сомбор. Сомбор је тада био у првој лиги Војводине. На тим утакмицама ми је минутажа била по 2-3 минуте, али нисам одустајала јер ми се рукомет допао.

На јесен 2021. године почели смо се такмичити и у Сенти, тада сам играла за два тима (Сенту и Сомбор). На пролеће 2022. Сомборски клуб се угасио. На завршном турниру тренер из Пригревице је приметила моју другарицу и мене и звала нас да играмо за њих. У Пригревици сам играла од маја 2022. па све до априла 2024.

Често сам недељом имала по 3 утакмице, али мени то није било тешко. И поред болова у колелу, нисам одустајала. После завршене сезоне морала сам ићи у бању на рехабилитацију и то ме је још више мотивисало да будем боља него икад.

РК Сонта са којим сам кренула је клуб који је угашен 2016. године. Тадашње руководство је одлучило да се клуб угаси. За Сенту је играло доста талентованих играча из целе општине Апатин, тада су момци из Сенте били разочарани јер су на утакмицама имали минималну минутажу иако су и они били талентовани и пре свега долазили редовно на тренинге.

Тадашњи тренер Жељко Апатинац је покушавао одржати тај тим, али није успео. Крајем 2023. млади момци са тренером Жељком су покушали опет направити тим. Међутим и поред добре воље и жеље тренера и неколико момака, нису успели.

Сара Стојаковић

ЈАХАЊЕ

Јована Кривошија

Јахање обухвата различите јахачке дисциплине, вожњу запрега, као и акробације на коњима. Овај опис обухвата коришћење коња за рад, транспорт, рекреативне, уметничке и културне активности и такмичарски спорт.

Најбоља процена је да су коњи први пут јахани приближно 3500. године пре нове ере. Индиректни докази говоре да су коњи јахани дуго пре него што су коришћени за вучу.

Чак у давним временима употреба ратних кочија је била праћења коришћењем ратних коња као лаке и тешке коњице. Коњ је играо важну улогу у људској историји широм света, како у ратним дејствима, тако и у мирнодопским потребама као што су транспорт, трговина и пољопривреда.

Јахање је уведено на Летње олимпијске игре 1900. године као олимпијски спорт са дисциплином прескакања.

Почела сам се бавити јахањем 2024. године. На часовима јахања научила сам и понеку ситницу у вези са коњима, нпр. који је разлог чишћења копита. На јахање идем са својом другарицом која већ дуго тренира јахање, она ме је и посаветивала да одем на један час па ако ми се свиди могла би да наставим са јахањем. Већина спортиста верује да је јахање лако. Тако сам и ја мислила све док нисам кренула да тренирам и сама се уверила да је лако добити јаку упалу мишића. Јахање захтева и физичку и менталну спремност човека.

Јована Кривошија

ДАН ПРИМИРЈА

Дан примирја, који се обележава 11. новембра, није само датум у календару. То је симбол наде, сећања и посвећености миру. Овај дан нас подсећа на тренутак када су се пушке коначно утишале, а свет је могао да почне да сања о бољој будућности.

Први светски рат, познат као "Велики рат", трајао је од 1914. до 1918. године и однео је милионе живота. Примирје је потписано у железничком вагону у Француској. У 11 сати, 11. новембра, борбе су стале, а свет је задржао дах, славећи тренутак мира.

Дан примирја је много више од обележавања краја рата. То је дан када се сећамо свих оних који су дали своје животе за слободу и правду. Многе земље организују церемоније, постављају цвеће на споменике, а људи широм света се окупљају у тишини, одајући почаст жртвама. Овај дан нас подсећа на важност мира и заједништва.

Примирје је симбол наде и могућности за нови почетак. Када се сукоби смире, отвара се пут за разумевање. Код нас се цвет Наталијина рамонда (лат. *Ramonda nathaliae*; колачић или цвет феникс) користи као ликовно решење за амблем који се носи на овај празник. Она је симбол васкрсења и поновног рађања живота.

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

Дечја недеља, највећа национална манифестација за заштиту и промоцију дечјих права, ове године се одржава под слоганом "Ја сам дете имам план: толеранција и љубав за сваки дан!" у периоду од 7. до 13. октобра. Недеља је обележена извођењем различитих активности.

Другог дана дечје недеље, 08.10.2024. године, ученици другог и трећег разреда наше школе образовног профила кувар/посластичар са педагогом Зорицом Станковић Станић посетили су Предшколску установу у Апатину, објекат "Бубамара", и дружили се са предшколцима васпитача Александре Лончаревић и Мирјане Смиљанић. Овом приликом организован је квиз знања о здравом исхрани, а победничка екипа је освојила корпу са воћем.

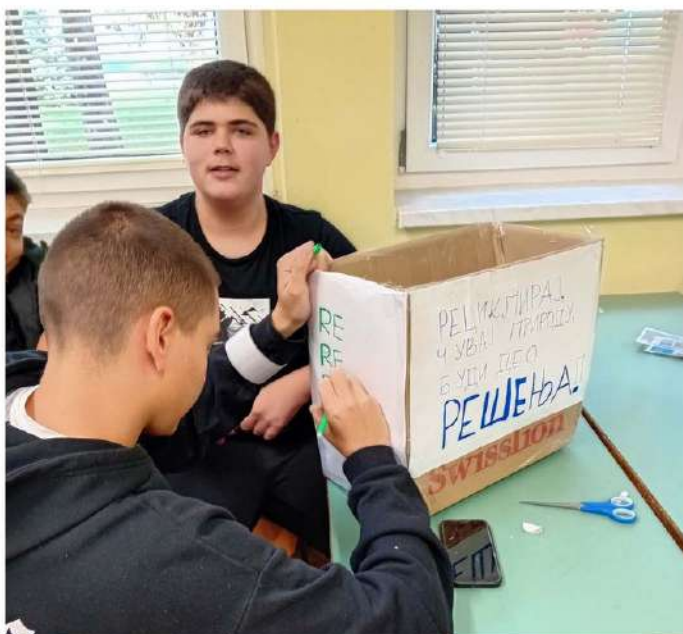
У четвртак 10.10.2024. године ученици наше школе и ученици Гимназије и средње стручне школе "Никола Тесла" имали су дебату на тему "Утицај друштвених група на младе".

Ученици су показали изузетну спремност и способност да аргументовано бране своје ставове, размене мишљења и саслушају једни друге.

У петак, 11.10.2024. године, ученици 1-1 и 1-3 одељења са наставницом хемије Радмилом Ванић имали су радионицу на тему "Рециклажом унапредити животну средину".

Кроз конкретне примере учило се о рециклажи и процесу сакупљања и обраде материјала који би иначе били бачени као отпад и како њиховом обрадом створити нове производе. Рециклирањем се смањује количина отпада који завршава на депонијама и тиме се чувају природни ресурси. Такође, чува се енергија и смањује емисија гасова која доприноси глобалним и климатским променама.

ДАЛИ СТЕ ЗНАЛИ

- да крокодили не могу избацити свој језик ван?
- да Ескимима имају преко 15 речи за реч „снег“?
- да ако би носили слушалице само 1 сат, повећали би број бактерија у свом уху 700 пута?
- да више од 50% људи на свету никада није обавило телефонски разговор?
- да риба која живи 800 метара испод површине мора нема очи?
- да су наше очи од рођења увек истих димензија, али да нос и уши не престају да расту?
- да не постоје две зебре са истим распоредом пруга?
- да детлић може куцнути у дрво 20 пута у једној секунди?
- да се медузе састоје од 95% воде?
- да су тробојне мачке увек женке?
- да лавица обавља више од 90% лова?
- да су бикови далтонисти?
- да је краву могуће водити уз али не и низ степенице?
- да острига може променити пол небројено пута током живота?
- да кртица може ископати тунел од 70 метара за једну ноћ?
- да алигатори не могу ходати унатрашке?
- да црв има пет срца?

ВИЦЕВИ

Зашто Мујо има камен у кревету?
- За тврђи сан.

Зашто Мујо пере ноге у Центер посућу?
- Зато што му није потребна вода.

Зашто Мујо копа рупу испод телевизора?
- Да чује вести из земље.

Напокон сам одвикла Мују од грицкања ноктију! – Хвали се Фата својој пријатељици.

Ух, бона како? Дај реци ми и ја муку мучим са Хасом?! – Пита Џенада.

- Па лепо, натерала сам га да носи ципеле!

Замисли - каже Хасо жени

- Овде у новинама пише да кад год удахнем и издахнем, један човек умре!

- Па нормално да умре кад не переш зубе!

Редакција - Ајдуковић Марко, Милош Давид, Балог Даница, Лончар Стојанка, Ђурђевић Хелена, Томић Милица, Дражић Дуња, Микић Биљана, Шокац Јасмина, Берков Јован, Савић Немања, Стојаковић Сара, Кривошија Јована